

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

29 lutego

№ 15.

Rok 1932.

TREŚĆ:

USTAWA

Poz.: 87—z dnia 25 lutego 1932 r. o zmianie niektórych przepisów ustawy postępowania sądowego cywilnego z 1864 r. i ustawy o przetargu przymusowym i zarządzie przymusowym 231

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz.: 88—Skarbu z dnia 3 lutego 1932 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Robót Publicznych oraz Przemysłu i Handlu w sprawie wykonania ustawy o państwowym podatku od energii elektrycznej 232
89—Sprawiedliwości z dnia 25 lutego 1932 r. w sprawie przepisów dyscyplinarnych dla obrońców 235

87.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 25 lutego 1932 r.

o zmianie niektórych przepisów ustawy postępowania sądowego cywilnego z 1864 r. i ustawy o przetargu przymusowym i zarządzie przymusowym.

Art. 1. Ustawa postępowania sądowego cywilnego z 1864 r., obowiązująca w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie, ulega następującym zmianom i uzupełnieniom:

1) Art. 975 otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 975. Ruchomości, wymienione w trzech pierwszych punktach poprzedzającego (974) artykułu, nie ulegają sprzedaży oddzielnie od majątku nieruchomości, o ile stanowią własność właściciela nieruchomości”.

2) Art. 1063 otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 1063. Jeżeli licytacja nie dojdzie do skutku, wierzycielom służy prawo większością głosów w stosunku do sumy ich należności żądać nowej licytacji lub zatrzymać majątek nie sprzedany na rzecz swoją w cenie nie niższej od sumy oszacowania”.

3) Art. 1064 otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 1064. Prawo do zatrzymania majątku na własność służy przede wszystkim temu wierzycielowi,

który ofiarował najwyższą cenę ponad sumę oszacowania, a przy równej cenie temu, na którego żądanie dokonano zajęcia, następnie zaś temu, czyja należność jest większa”.

4) Art. 1070 otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 1070. Ponowną licytację wyznacza się bez powtórzonego oszacowania i dokonywa się podług przepisów, obowiązujących przy pierwszej licytacji z tą tylko różnicą, że majątek może być sprzedany nawet za cenę niższą, niż suma oszacowania, jednak nie niższą od 1/2 części tejże sumy”.

5) Art. 1171 otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 1171. W razie niedojścia do skutku licytacji wierzyciele są władni żądać odbycia ponownej licytacji lub też zatrzymać dobra na własność w cenie nie niższej od sumy oszacowania”.

6) Art. 1182 otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 1182. Ponowna licytacja nie może być wyznaczona przed upływem terminu, wskazanego w art. 1143, i odbywa się bez powtórzonego oszacowania według przepisów, postanowionych na pierwszej licytacji, z tą jedynie różnicą, że na drugiej licytacji dobra nie mogą być sprzedane poniżej 2/3 sumy oszacowania”.

Art. 2. Ustawa o przetargu przymusowym i zarządzie przymusowym z dnia 24 marca 1897 r. w brzmieniu obwieszczenia z dnia 20 maja 1898 r. (Dz. U. Rzeszy str. 713), obowiązująca w okręgach sądów apelacyjnych w Poznaniu i Toruniu oraz sądu okręgowego w Katowicach, ulega następującym zmianom i uzupełnieniom:

1) Po § 34 wprowadza się osobny dział pod tytułem: „IIa. Oszacowanie nieruchomości”, obejmujący postanowienia następujące:

IIa. Oszacowanie nieruchomości.

§ 34a.

Po upływie miesiąca od zawiadomienia dłużnika o zarządzeniu przymusowej licytacji sąd zarządzi oszacowanie nieruchomości i o tem zarządzeniu zawiadomi dłużnika i wierzyciela popierającego egzekucję oraz uczestników (§ 91 i 41 ust. 3) z wymienieniem czasu i miejsca oszacowania.

§ 34b.

Oszacowanie przeprowadza komornik za przybraniem biegłego, a w razie potrzeby kilku biegłych, którzy złożyli przed sądem przysięgę.

W oszacowaniu biegły poda osobno wartość nieruchomości, jej urządzeń, przynależności i praw, do nich przywiązanych, a osobno wartość całości. Biegły poda w razie potrzeby również wartość pieniężną poszczególnych praw, które z sumy, uzyskanej na licytacji za nieruchomość, mają być zaspokojone przez przyznanie odszkodowania pieniężnego, osobno zaś poda wartość pieniężną świadczeń z tytułu tych praw.

§ 34c.

Protokół oszacowania będzie zawierał:

- a) oznaczenie nieruchomości i jej obszar;
- b) budowle i inne urządzenia ze wskazaniem ich przeznaczenia gospodarczego;
- c) przynależność nieruchomości;
- d) stwierdzone prawa i ciężary, przywiązane do nieruchomości;
- e) osobę, w której posiadaniu znajduje się nieruchomość;
- f) czynsz i czas trwania najmu lub dzierżawy, jeżeli nieruchomość jest wynajęta lub wdzierżawiona;
- g) inne dla nieruchomości istotne szczegóły;
- h) wyniki i podstawy oszacowania.

§ 34d.

Jeżeli nieruchomość już była oszacowana w innym postępowaniu egzekucyjnym, sąd po wysłuchaniu stron może zezwolić na zaniechanie ponownego oszacowania, a zarządzić tylko sprostowanie, bądź uzupełnienie, oszacowania stosownie do zaszłych zmian.

§ 34e.

Na podstawie wyniku oszacowania sąd ustali uchwałą:

- a) wartość nieruchomości (sumę oszacowania);
- b) cenę wywołania, poniżej której nieruchomość nie będzie na licytacji sprzedana, a która stanowi 2/3 sumy oszacowania, a o ile najniższa oferta (§44) przewyższa 2/3 sumy oszacowania, cenę wywołania stanowi najniższa oferta;

- c) wartość praw, które z sumy, uzyskanej z przetargu, mają być zaspokojone przez przyznanie odszkodowania pieniężnego.

Uchwała zostanie doręczona stronom i uczestnikom (§ 91 i 41 ust. 3). Uchwała ta ulega zaskarżeniu w drodze natychmiastowego zażalenia.

2) § 36 ust. 1 otrzymuje brzmienie następujące: „Termin przetargu winien być wyznaczony dopiero po zajęciu i po uprawomocnieniu się oszacowania nieruchomości oraz po nadesłaniu przez urząd ksiąg gruntowych wiadomości, przewidzianych w § 19 ust. 2”.

3) Pierwsze zdanie ust. 2 § 77 otrzymuje brzmienie następujące:

„Drugą licytację dokonywa się według przepisów obowiązujących przy pierwszej licytacji. Jeżeli także druga licytacja jest bezskuteczna, to postępowanie zostanie uchylone”.

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Przepisy jej mają zastosowanie także do licytacji, odbyć się mających po wejściu w życie niniejszej ustawy, chociażby ich termin był wyznaczony przed jej wejściem w życie.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

88.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 3 lutego 1932 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Robót Publicznych oraz Przemysłu i Handlu w sprawie wykonania ustawy o państwowym podatku od energii elektrycznej.

Na podstawie art. 1 ustęp 2 i art. 11 ustawy z dnia 17 grudnia 1931 r. o państwowym podatku od energii elektrycznej (Dz. U. R. P. Nr. 112, poz. 880) zarządza się co następuje:

do art. 1.

§ 1. 1) Podatkowi podlega energia elektryczna:

- a) pobierana dla celów oświetleniowych z wyjątkiem wypadków, wskazanych w § 2, oraz
- b) pobierana dla innych celów, aniżeli oświetleniowe, gdy energia, na te inne cele zużywana, jest mierzona wspólnie z energią dla światła.

2) Nie uważa się za energię elektryczną pobieraną dla celów oświetleniowych energię, pobieraną przez przyrządy, mogące wprawdzie dawać światło, lecz służące do innych celów, jak lekarskich, sygnalizacyjnych, kontrolnych, doświadczalnych i t. d., jak